

عنوان مقاله:

همسازی دیالکتیک ناسازها در شعر نماز اخوان ثالث

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی نوری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

احمد کنجوری - دانشگاه مدرس و فرهنگی

خلاصه مقاله:

نماز شعر روایی نسبتاً کوتاهی از مهدی اخوان ثالث است که در دفتر شعر از این اوستا آمده است. شعرهای این مجموعه مانند اشعار دو مجموعه زمستان و آخر شاهنامه در شمارپخته ترین شعرهای اخوان هستند. شعر نماز روایت یک دسنی است از خلوت شهودوار و الهام آمیز روای تنها در شبی شگفت و پر رمز و راز؛ و حاوی پرسشی فلسفی است که از دیرباز برای نوع بشر مطرح بوده است. وجه غالب این شعر، همنشینی و با هم آیی واژگان، تعابیر و مفاهیم متناقض، متضاد و مابین است. لذا بس از مقدمه ای کوتاه در خصوص متناقض نمایی در ادبیات به بررسی شعر پرداخته ایم و چند و چون متناقض نمایی در سطوح زبانی، ادبی و معنایی آن را بررسی کرده ایم. پس از بررسی چنین به دست آمد که واژگان، تعابیر، تصاویر و مفاهیم متباین، متضاد و متناقض نما در این شعر با توجه به حجم کوتاه آن چشمگیر است و این گرایش پارادوکسیکال در سطوح مختلف شعر نمود یافته است.

کلمات کلیدی:

شعر؛ معنا، زبان، تصویر، متناقض نما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319970>

